

3 juni 2006

Op laatste mailing kreeg ik een aantal (jaloerse?) reacties op onderstaand **uitzicht** vanuit ons appartement bij ondergaande zon. Ernaast staat nu het uitzicht overdag en dan minder ingezoomd. Nog steeds jaloers? Met zo'n fototoestel bepaal je dus wat je naar voren haalt en wat je op de achtergrond zet. Je maakt een keus hoe je kijkt. Dit geldt ook voor het kijken naar de mensen hier.

ons geluidsscherm voor de grote weg + de foto van vorige keer

Hoe is het om te werken met de mensen hier?

Het zal wel heel divers zijn, schreef een goede vriendin. Dat klopt inderdaad. Ook onze gevoelens over hen verschillen van dag tot dag: van zware frustratie tot saamhorigheidsgevoel en alles wat daar tussenin zit. Dat zal waarschijnlijk voor leidinggevenden in NL niet anders zijn ☺? Wat hier in ieder geval nog meespeelt, is dat het voortbestaan van het bedrijf al lange tijd onzeker is. Salarissen worden soms pas na meerdere weken betaald. Er zijn verschillende directeuren gekomen en gegaan. Denk je eens in, wat dat zou doen met jouw motivatie als werknemer...

Daarnaast lijkt er een 'landelijke focus' bij mensen op wat niet loopt en fout gaat. Dat ligt dan meestal aan anderen of aan 'onveranderlijke omstandigheden'. Zo hoor ik vaak het woord 'problema', maar het woord 'succes' heb ik zelf maar eens opgezocht in het woordenboek. Deze 'negatieve, zelfbeschermende?' houding lijkt hier wel 'in de lucht te hangen' en het lijkt soms te functioneren als een 'self-fulfilling- prophecy'. Hoe je kijkt bepaalt (mede) wat je doet.

Huidige werknemers

Op dit moment werken we hier met 7 man personeel en seizoensarbeiders. We zijn vorige week erg druk geweest met het planten van Sedum plantjes (zaadteelt) en het uitladen van een planten transport uit NL. Die dagen hadden we in totaal 17 man personeel, exclusief onszelf. Het uitladen van het transport was een **succes moment van saamhorigheid**. Personeel bleef uit eigen initiatief doorwerken tot 21.00 en heeft ook ons meubilair bij ons thuis afgeleverd. Daar hebben we met elkaar nog een drankje gedronken.

Constance sturing en training

Vooral in het buitenwerk proberen we het motto door te voeren: eerst denken en dan doen! Eerst je werk organiseren en vervolgens sneller kunnen werken. Ook proberen we oorzaak en gevolg duidelijk te maken.

Op het containerveld (50 meter breed) staan rijen met planten in potjes. De eerste 5 meter heeft veel onkruid, daarna een stuk minder.

Vraag: hoe komt dat? Antwoord: geen idee.

Vraag: Bekijk het eens goed en denk er eens over na!

Na enige tijd antwoord: Het onkruid aan de rand van het veld is hetzelfde als in de potjes!

Vraag: begrijp je nu waarom het onkruid aan de rand consequent weggehaald moet worden?

Nog eentje:

Ron: deze planten op het containerveld zijn dood, ze staan op een plek waar het water niet weg kan. Antwoord: ja, dat komt omdat ze te dicht bij de rand staan.

Ron: Waarom heb je ze dan niet verplaatst? We hebben genoeg ruimte.

Stilte, geen antwoord.

En dan hebben we het over de interim-directeur van het bedrijf met universitaire opleiding. Sprakeloos wordt je er soms van...

onkruid aan de rand van het veld komt in de potjes

Praten over waarden

Vooral de eerste 2 weken, voordat we met elkaar in een enigszins stabielere werkritme kwamen, hebben we soms pauzes benut om te praten over de onvrede die er heerst. We zien dat achter onvrede veelal **betrokkenheid** schuilgaat. Dat willen we graag helpen omzetten in positieve actie. We praten erover dat we op veel dingen geen invloed hebben. Dat klopt. Zij kunnen de aandeelhouders bijvoorbeeld niet anders laten denken of doen. Maar het stomste wat je kunt doen is daardoor de eigen werksfeer verpesten zodat we allemaal een rotgad hebben.

Opmerking: Ja maar, ik kan niets doen aan mijn gevoel...

*Dat is niet waar, het is juist een van de weinige dingen waar je wel invloed op hebt. Ik weet uit ervaring dat het heel moeilijk is, en ik leer elke dag, maar je gevoel is niet de baas over jou! Zo hebben we soms **waardevolle** gesprekken*

Eigen verantwoordelijkheid op de werkvloer begint klein. We dagen de mensen hier daartoe uit, want we zien dat ze het in zich hebben. De betrokkenheid is er en ze willen graag lekker doorwerken. Wat ze nodig hebben is een stabielere werkomgeving en **mensen/voorbeelden waar ze van kunnen leren**. Die heb je hier toch echt een stuk minder dan in Nederland. Laten we hopen dat het businessplan een doorstart voor dit bedrijf kan betekenen. We hopen, werken en bidden voor een klein wonder!

Hartelijke groet uit Bosnie,

Ron en Brigitta

brigitta@broninfo.nl + www.broninfo.nl (hopelijk binnenkort vernieuwde website)